

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 468/2025-27

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 35C/24/2021 a Krajského súdu v Trnave v konaniach vedených pod sp. zn. 11Co/74/2022, 24Co/64/2025 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 35C/24/2021 a Krajského súdu v Trnave v konaniach vedených pod sp. zn. 11Co/74/2022 a sp. zn. 24Co/64/2025 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Galanta **p r i k a z u j e** v konaní vedenom pod sp. zn. 35C/24/2021 konať bez zbytočných prietahov.
3. Sťažovateľovi **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie **1 000 eur**, ktoré **s ú p o v i n n é** zaplatiť mu Okresný súd Galanta vo výške **500 eur** a Krajský súd v Trnave vo výške **500 eur** do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 25. augusta 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a postupom okresného súdu a krajského súdu v konaniach označených v záhlaví tohto nálezu s tým, že okresnému súdu bude prikázané konať bez zbytočných prietáhov a sťažovateľovi bude priznané finančné zadostučinenie vo výške 10 000 eur.

2. Uznesením č. k. IV. ÚS 468/2025-9 zo 16. septembra 2025 ústavný súd prijal ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie v časti namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 35C/24/2021 a postupom krajského súdu v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 11Co/74/2022 a sp. zn. 24Co/64/2025. Vo zvyšnej časti ústavnú sťažnosť odmietol.

3. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ 15. januára 2021 požiadal generálnu prokuratúru o predbežné prerokovanie svojho nároku na náhradu škody vo výške 4 541,50 eur, ktorá mu vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu v trestnom konaní vedenom proti sťažovateľovi. Generálna prokuratúra listom č. k. VI/4 Gc 5/21/1000-5 z 29. apríla 2021 žiadosť sťažovateľa odmietla.

4. Sťažovateľ podal 6. mája 2021 na okresnom súde žalobu, ktorou sa od štátu domáhal náhrady škody vo výške 4 541,50 eur. Konanie je vedené pod sp. zn. 35C/24/2021.

5. Sťažovateľ požiadal 8. mája 2021 generálnu prokuratúru o predbežné prerokovanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20 000 eur, ktorú generálna prokuratúra listom č. k. VI/4 Gc 5/21/1000-7 z 11. mája 2021 odmietla.

6. Sťažovateľ preto podaním z 1. júna 2021 rozšíril žalobu o nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Okresný súd uznesením č. k. 35C/24/2021-50 z 10. júna 2021 pripustil zmenu žaloby.

7. Na základe výzvy okresného súdu sťažovateľ zaplatil súdny poplatok za žalobu 2. júna 2021.

8. Po doručení vzájomných vyjadrení strán sporu okresný súd uskutočnil 30. marca 2022 pojednávanie, na ktorom na návrh sťažovateľa rozhodol, že od Okresnej prokuratúry Galanta vyžiada dozorový spis, čo vykonal 30. marca 2022.

9. Okresná prokuratúra v oznámení z 21. apríla 2022 odmietla dozorový spis predložiť s tým, že do prokurátorského spisu môže nahliadať iba nadriadený prokurátor. K tejto okolnosti sa vyjadril žalovaný (12. 5. 2022), ako aj sťažovateľ (17. 5. 2022).

10. Ďalšie pojednávanie sa uskutočnilo 23. mája 2022.

11. Okresný súd 24. mája 2022 požiadal Krajský dopravný inšpektorát v Trnave a Krajskú prokuratúru v Trnave o predloženie konceptu vyšetrovacieho spisu v snahe nájsť návrh sťažovateľa ako obvineného na vykonanie výsluchu svedka [REDACTED].

12. Krajský dopravný inšpektorát 2. júna 2022 predložil požadovaný dôkazný návrh.

13. Krajská prokuratúra predložila 3. júna 2022 koncept vyšetrovacieho spisu.

14. Na pojednávaní konanom 22. júna 2022 okresný súd rozsudkom č. k. 35C/24/2021-173 priznal sťažovateľovi náhradu škody vo výške 3 664,54 eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1 000 eur.

15. Sťažovateľ podal proti rozsudku 5. augusta 2022 odvolanie.
16. Po zaplatení súdneho poplatku a zabezpečení vyjadrení strán okresný súd 6. septembra 2022 predložil odvolanie sťažovateľa odvolaciemu súdu, ktorý viedol konanie pod sp. zn. 11 Co/74/2022.
17. Krajský súd rozsudkom č. k. 11 Co/74/2022-222 z 23. mája 2023 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil v časti úroku z omeškania z náhrady nemajetkovej ujmy a náhrady trov konania a vo zvyšku ho potvrdil.
18. Sťažovateľ podal 15. augusta 2023 proti rozsudku odvolacieho súdu dovolanie.
19. Okresný súd 7. septembra 2023 následne nadbytočne vyzval sťažovateľa na predloženie dokladu o jeho vysokoškolskom právnickom vzdelaní druhého stupňa, aj keď z obsahu spisu súd vedel, že sťažovateľ je advokátom.
20. Po zabezpečení vzájomných vyjadrení okresný súd 7. novembra 2023 predložil dovolanie sťažovateľa najvyššiemu súdu.
21. Najvyšší súd uznesením sp. zn. 8Cdo/56/2023 z 19. marca 2025 rozsudok krajského súdu zrušil v potvrdzujúcom zamietavom výroku a výroku o náhrade trov konania z dôvodu nevysporiadania sa s odvolacími námietkami sťažovateľa a porušenia rovnosti zbraní v súvislosti s nezabezpečením a nevykonaním dozorového spisu ako dôkazu.
22. Okresný súd 30. apríla 2025 opätovne predložil odvolanie krajskému súdu, ktorý rozsudkom č. k. 24Co/64/2025-303 z 30. júla 2025 zrušil zamietajúci výrok rozsudku okresného súdu vo vzťahu k náhrade nemajetkovej ujmy a potvrdil zamietajúci výrok vo vzťahu k náhrade škody.
23. Aktuálne sa súdny spis znovu nachádza na okresnom súde.
24. Od podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku 15. januára 2021 dosiaľ uplynuli viac ako 4 roky a 7 mesiacov a od začatia súdneho konania skoro 4 roky a 4 mesiace, napriek tomu nebolo o nároku sťažovateľa rozhodnuté, naopak, konanie sa aktuálne nachádza v štádiu prvostupňového konania. Z pohľadu sťažovateľa je irelevantné, že o jeho nároku rozhodovali všetky súdne inštancie. Z hľadiska účelu súdneho konania, ktorým je domôcť sa svojho nároku, je podstatné, že sťažovateľ stále nedisponuje právoplatným rozsudkom.
25. Súdne konanie na okresnom súde trvalo od 6. mája 2021 do 6. septembra 2022, odvolacie konanie od 6. septembra 2022 do 23. mája 2023 a od 30. apríla 2025 od 30. júla 2025. Dovolacie konanie trvalo od 7. novembra 2023 do 19. marca 2025.
26. Prvostupňový súd spočiatku konal bez prieskumov, prvému pojednávaniu však predchádzala nečinnosť 7 mesiacov. Nesprávnou bola činnosť okresného súdu pri zabezpečovaní dozorového spisu prokuratúry, čo v konečnom dôsledku viedlo až k zrušeniu prvostupňového aj odvolacieho rozhodnutia. Nesprávnosť postupu súdu bola následne skonštatovaná najvyšším súdom, čo sa posudzuje ako prieskumy v konaní o to viac, ak dôvodom zrušenia bola nepreskúmateľnosť rozsudku a porušenie rovnosti zbraní, nie odlišný právny názor.
27. Sťažovateľ svojím konaním k prieskumom nijako neprispel, konanie nemaril, nezdržoval. K prieskumom neprispeli ani ostatné strany konania.
28. Predmet konania nie je nijako právne či skutkovo zložitý a o žalobe mohlo byť rozhodnuté na prvom pojednávaní, čomu zabránili štátne orgány, ktoré riadne nezaradili do vyšetrovacieho spisu

návrh sťažovateľa na vykonanie výsluchu svedka [REDAKOVANÉ]. Ďalšou prekážkou bol nesprávny postup súdu a obštrukcie miestnej prokuratúry pri predkladaní dozorového spisu.

29. Celkovou dobou konania, nečinnosťou a nesprávnou činnosťou súdov tak došlo k porušeniu označených práv sťažovateľa.

II.

Vyjadrenie okresného súdu a krajského súdu

II.1. Vyjadrenie okresného súdu:

30. Okresný súd k sťažnosti uviedol, že nariadeniu prvého pojednávania vo veci nepredchádzala žiadna nečinnosť okresného súdu. S poukazom na chronologický postup (vyplýva aj z ústavnej sťažnosti, pozn.) okresný súd v konaní postupoval v súlade s ustanoveniami Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), pričom dodržiaval zákonné a minimálne sudcovské lehoty pre jednotlivé úkony. Pojednávania boli nariaďované a uskutočňované s ohľadom na opatrenia súvisiace s núdzovým stavom vyhláseným na území Slovenskej republiky v súvislosti so šírením ochorenia COVID-19, pričom z tohto dôvodu bolo zrušené len jedno pojednávanie.

31. Pokiaľ sťažovateľ namietal postup okresného súdu týkajúci sa nadbytočnosti predloženia dokladu o jeho právnickom vzdelaní, okresný súd uviedol, že tento jeho postup je odôvodnený opakovaným postupom dovolacieho súdu, ktorý v prípade absencie dokladu o vysokoškolskom vzdelaní pri podaní dovolania stranou sporu, ktorá nie je zastúpená advokátom (aj v prípadoch, ak používa akademický titul JUDr. či napr. pracuje na právnom oddelení strany sporu), spisy predložené dovolaciemu súdu vracia súdu prvej inštancie na doplnenie. Pokiaľ by súd túto výzvu nerealizoval, vystavil by strany sporu vzniku zbytočných prietáhov v prípade vrátenia spisu dovolacím súdom. Výzva na predloženie predmetného dokladu bola zároveň žalobcovi doručovaná súčasne s výzvou na zaplatenie súdneho poplatku za podané dovolanie. Nešlo teda o samostatný úkon, ktorý by spôsobil predĺženie konania pred predložením dovolania najvyššiemu súdu.

32. Okresný súd uviedol, že v napadnutom konaní jeho postupom k prietahom nedošlo.

II.2. Vyjadrenie krajského súdu:

33. Krajský súd uviedol, že vo veci sa konalo bez prietáhov, a to i s poukazom na uznesenie ústavného súdu č. k. IV. ÚS 584/2024-14, z ktorého vyplýva, že aj keď odvolací súd vo veci nevykonáva pojednávanie či ďalšie dokazovanie, musí sa pred vydaním rozhodnutia oboznámiť s na vec sa vzťahujúcim súdnym spisom a podkladmi potrebnými pre rozhodnutie, a rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 559/2021 a sp. zn. IV. ÚS 584/2024, z ktorých vyplýva, že ústavne akceptovateľná doba odvolacieho konania je jeden rok. V danej veci v konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 11Co/74/2022 (konanie trvalo od 12. septembra 2022 do 23. mája 2023), ako aj v konaní vedenom pod sp. zn. 24Co/64/2025 (konanie trvalo od 5. mája 2025 do 30. júla 2025) ústavne akceptovateľná doba odvolacieho konania prekročená nebola. Krajský súd považuje ústavnú sťažnosť za nedôvodnú.

34. Ústavný súd nepovažoval za účelné vyzývať sťažovateľa na zaujatie stanoviska k vyjadreniam okresného súdu a krajského súdu, keďže jeho prípadný obsah nemá objektívny potenciál ovplyvniť

meritórne rozhodnutie ústavného súdu o potrebe vyhovieť ústavnej sťažnosti v jej esenciálnej podstate (porušenie označených práv) ani vo vzťahu k rozhodovaniu o primeranom finančnom zadosťučinení, a preto pristúpil k posúdeniu dôvodnosti ústavnej sťažnosti.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

35. Podstatu ústavnej sťažnosti sťažovateľa tvorí námietka, že v dôsledku nečinnosti a predovšetkým neefektívnej činnosti okresného súdu a krajského súdu v napadnutom konaní došlo k vzniku zbytočných prietáhov, čo odôvodňuje vyslovenie porušenia základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

36. Ústavný súd pripomína, že existenciu zbytočných prietáhov v napadnutom konaní a jeho dĺžku bude v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) posudzovať ako celok bez ohľadu na jednotlivé fázy konania (k tomu napr. rozsudky ESLP vo veciach Bubláková proti Slovenskej republike z 15. 2. 2011, Čičmanec proti Slovenskej republike z 28. 6. 2016).

37. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (to platí, aj pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru – m. m. I. ÚS 304/2021, I. ÚS 444/2021, pozn.) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom tohto základného práva je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, II. ÚS 118/2019, I. ÚS 250/2020).

38. Pri posudzovaní otázky, či v okolnostiach konkrétneho súdneho konania došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade s doterajšou judikatúrou (m. m. III. ÚS 241/2017, I. ÚS 17/2022, rozsudky ESLP vo veci Frydlander v. Francúzsko z 27. 6. 2000, sťažnosť č. 30979/96, a vo veci Záborský a Šmáriková v. Slovensko zo 16. 12. 2003, sťažnosť č. 58172/00) zohľadňuje (1) právnu a faktickú zložitost' veci, o ktorej všeobecný súd rozhoduje, (2) správanie účastníka súdneho konania a (3) postup samotného súdu a prihliada sa pritom aj na význam konania pre sťažovateľa.

39. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že vzhľadom na bežný predmet konania (spor o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci) nič nenasvedčuje tomu, že by išlo o skutkovo či právne mimoriadne náročnú vec. Rozhodovanie o takýchto žalobách tvorí štandardnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov. Zložitost'ou sporu neargumentoval ani okresný súd.

40. Čo sa týka významu sporu pre sťažovateľa, v ústavnej sťažnosti sťažovateľ žiadnym spôsobom nezvýrazňoval dôležitosť a akútnosť rozhodnutia v napadnutom konaní.

41. V správaní sťažovateľa ústavný súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by prispeli k predĺženiu konania okresného súdu, a na žiadne takéto skutočnosti neupozornili ani súdy vo svojom vyjadrení.

42. Ústavný súd napokon hodnotil postup všeobecných súdov v napadnutom konaní.

43. Postup okresného súdu, ako aj krajského súdu možno považovať predovšetkým za neefektívny, keďže rozsudok krajského súdu sp. zn. 11Co/74/2022 z 23. mája 2022 bol uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 8Cdo/56/2023 z 19. marca 2025 zrušený v potvrdzujúcom zamietavom výroku a súvisiacom výroku o trovách konania a vec bola vrátená krajskému súdu na opätovné konanie a rozhodnutie, a to z dôvodu procesnej vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP v postupe krajského súdu, ktorý na podstatné odvolacie námietky sťažovateľa (totožné s dovolacími námietkami) nereagoval dostatočne. Predovšetkým dovolací súd konštatoval porušenie princípu rovnosti v súvislosti s nezabezpečením dozorového spisu prokurátora opakovane požadovaným sťažovateľom v konaní pred okresným súdom, ktorý bol spôsobilý privodiť mu priaznivejšie rozhodnutie týkajúce sa výšky náhrady nemajetkovej ujmy požadovanej sťažovateľom. Ústavný súd, vychádzajúc z dôvodov zrušenia rozsudku krajského súdu, je toho názoru, že dĺžku obdobia trvania dovolacieho konania, teda tej časti konania, počas ktorej krajský súd vecou nedisponoval a počas ktorého obdobia bola vec právoplatne skončená, možno pričítať na vrub krajskému súdu, ktorý v odvolacom konaní nenapravil sťažovateľom namietané pochybenie okresného súdu, s jeho argumentáciou sa vysporiadal formou tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia podľa § 387 ods. 2 CSP bez adekvátnej reakcie na podstatné odvolacie námietky. Ústavný súd dospel k uvedenému záveru, berúc tiež do úvahy, že dovolacie konanie netrvalo neprimeranú dobu (vyše 16 mesiacov), a teda najvyššiemu súdu nemožno vytknúť podiel na vzniku zbytočných prietahov v konaní, čo ústavný súd už konštatoval v uznesení sp. zn. IV. ÚS 468/2025 zo 6. septembra 2025, ktorým v tejto časti odmietol sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú. Vec sa v súčasnosti nachádza na okresnom súde na účely opätovného predloženia dovolania sťažovateľa doručeného 28. augusta 2025 smerujúceho proti potvrdzujúcej časti druhého rozsudku krajského súdu sp. zn. 24Co/64/2025 z 30. júla 2025 (v časti zamietajúceho výroku vo vzťahu k náhrade nemajetkovej ujmy 19 000 eur s príslušenstvom krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie).

44. Celkovo napadnuté konanie trvá 4 roky a 4 mesiace (ku dňu podania ústavnej sťažnosti) a dosiaľ nie je právoplatne ukončené predovšetkým z dôvodu nesprávneho postupu okresného súdu, ako aj krajského súdu v danom konaní.

45. Ústavný súd sa pridrižiava svojej judikatúry, podľa ktorej nielen nečinnosť, ale aj nesústredená a neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (napr. I. ÚS 376/06, III. ÚS 90/07).

46. V konklúzii už uvedeného ústavný súd uzatvára, že postupom okresného súdu a krajského súdu v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom, čím bolo zasiahnuté do ústavne zaručeného základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

IV.

Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadost'učinenia

47. Keďže konanie je vedené aktuálne na okresnom súde, ktorý vykonáva procesné úkony súvisiace s predložením veci najvyššiemu súdu na dovolacie konanie, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy

prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku tohto nálezu). Súčasne platí, že dosiaľ nie je právoplatne rozhodnuté o celom žalovanom nároku sťažovateľa, keďže v poradí druhým rozsudkom krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu v zamietajúcej časti (výrok II) a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

48. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti žiada priznať finančné zadosťučinenie vo výške 10 000 eur, ktoré odôvodňuje celkovou dobou konania, nečinnosťou a nesprávnym postupom súdov, ktorý nebol nijako ovplyvnený správaním sťažovateľa, ako aj znehodnotením meny euro a neustálym zvyšovaním životných nákladov.

49. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04, I. ÚS 257/08, IV. ÚS 302/2020). Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj EŠLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Súčasne sa pritom riadil úvahou, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je síce zmiernenie nemajetkovej ujmy, avšak nie prípadná náhrada škody (III. ÚS 75/01, IV. ÚS 15/03).

50. Ústavný súd vzhľadom na okolnosti tejto veci považoval za potrebné priznať sťažovateľovi finančné zadosťučinenie. Pri určení jeho výšky zohľadnil konkrétne okolnosti posudzovanej veci, najmä doterajšiu dĺžku napadnutého konania (4 roky a 4 mesiace) spôsobenú v rozhodujúcej miere neefektívnou činnosťou okresného súdu, ale tiež krajského súdu, ako aj okolnosť, že vec nie je v celom rozsahu právoplatne skončená. Po zohľadnení týchto okolností, majúc na pamäti to, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je len zmiernenie ujmy pocítovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, považoval za primerané priznať sťažovateľovi finančné zadosťučinenie 1 000 eur, pričom okresný súd je povinný z tejto sumy zaplatiť sťažovateľovi 500 eur a krajský súd 500 eur (bod 3 výroku nálezu). Vo zvyšnej časti požadovaného finančného zadosťučinenia, ktorú už ústavný súd nepovažoval za primeranú, návrhu sťažovateľa nevyhovel (bod 4 výroku nálezu).

VI.

Trovy konania

51. Sťažovateľ, ktorý je sám advokátom, si uplatnil aj trovy právneho zastúpenia vo výške 771,68 eur, ktoré špecifikoval ako prevzatie veci, podanie ústavnej sťažnosti a paušálna náhrada.

52. K náhrade trov konania ústavný súd poznamenáva, že § 73 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nestavia právo na náhradu trov konania do nárokovateľnej polohy, ako to je v iných druhoch regulovaných právno-aplikačných procesov (napr. civilné sporové konanie, správne súdne konanie, exekučné konanie a ďalšie). Ústavný súd teda disponuje širokým priestorom na úvahu o tom, či vôbec priznať náhradu trov konania, a ak áno, v akom rozsahu (napr. I. ÚS 476/2023).

53. V ústavnej sťažnosti sťažovateľ nemal postavenie právneho zástupcu, advokáta, v predloženej ústavnej sťažnosti namietal porušenie svojich základných práv ako fyzická osoba bez právneho zastúpenia. Ústavný súd vzhľadom na uvedené sťažovateľovi náhradu trov konania spočívajúcich v uplatnenej náhrade trov právneho zastúpenia nepriznal a návrhu v tejto časti nevyhovel (bod 4 výroku tohto nálezu).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. októbra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu